

ὅτι ὑδὴ δύναντο κείοις δαυλῶν: **εἴ** ποθῶ
 ψυχὴ ὑπὸ τῶν παθῶν πεπόρω. κῆ ἀνετομῶν
 κῆ κωτῆς, πῆ δὲ ὑπὸνέχῃ: **εἴ** πο μοι φο
 βοροὶ τοῖσ' σκληροῖς διαδέχου. δι' ἅτα γὰρ μετὰ
 πῶ, κληθῆναι ὑπὸνδέχου: **σ**ωετὸς ἀνῆς
 ἐπιμελᾶται ἅτα τ. κῆ δὲ ἐκαστὸν πῶ, τοῖσ' ἀ
 κροῖωσ' ἐκφεύγῃ: **εἴ** π' μελᾶ ψυχῆ κωπᾶθῃ
 κῆ ταπένωσις, δι' ὧν ὁ θῶσ' οὐ γχωσῇ πᾶ τ' ἀλφῆ:
ο ἴ πορῆσι θυμῆσ' κῆ ὀργῆσ', ἀμάρτῃ πληθύνουσιν,
 ὑπὸσ' ἐκπράτῃ κῆ ταπένωσις, ἐξ ἀλάφουσιν αὐτῶ:
σωτῆρ' ἐκ καρδίαν λυπῆσ' θῶ, αὐτὴν δὲ τίωσ',
 φόβος κολάσεως: **λ**υπῆσ' θῶ, κωθῆσ' ἐκ καρ
 δῆσ'. κῆ κωλομοῖε ἡδονῶν, κωκρῶσ' ἀπῶ τῶ:
ὑποκωνήσῃ, φιλοπονί ψυχῆ. ἐγ' θαδὲ φιλοπονί,
 φιληδονί ἐξώεισαι: **πᾶσ'** ἀμάρτῃσ' διὰ ἡδονῆν
 γίνῃ. κῆ πᾶσ' οὐ γχωρήσις, διὰ κωκω παθῶ κῆ λυ:
δκωσῆσ' οἰσ' πῶνοισ' κῆ δῶσ' οἰσ' ἀν πῶσ' ὁ δῆ
 ἔκωσ' πῶνων μετὰνοεῖ κῆ ἀνεχόμενος:
σῆσ' ἐστὶν ὁ χῆ τ' οὐ κωσ' ἀν πῶσ' κῆ κῆ τῆν
 μετὰνοῖσ' ἀν οἰσ' ἀσῆσ' ἀν ἐχαιῆσ' αὐτῶ: